

رفتار اجتماعی در قرآن و سیره ائمه (ع)

سحر کاویانی فر^۱، علی اصغر ییدی^۲

۱. دکترای تخصصی فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه خواراسگان اصفهان

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی دانشگاه آزاد واحد سبزوار

چکیده

روابط و ارتباطات اجتماعی سالم، بنیاد جامعه را می سازد. روابط اجتماعی، افزون بر اینکه تأثیرات شگرفی بر روان شخص به جا می گذارد و روحیات وی را متأثر می کند، همچنین تأثیرات بسزایی نیز بر جامعه به جا می گذارد. هرچه شخصیت فرد قوی و استوارتر باشد، تأثیرات وی بر جامعه بیشتر خواهد بود. کاهش یا افزایش دایره نفوذ هر کسی بر جامعه ارتباط تنگاتنگی با خصوصیات و صفات وی دارد البته در این میان نمی توان از آداب معاشرت غافل ماند؛ زیرا محافظت و صیانت بر آداب و رسوم اجتماعی می تواند دایره نفوذ اجتماعی شخص را افزایش دهد و تقویت نماید. بر این اساس، هر انسانی به ویژه مومن می بایست به این آداب توجه کند و از آن برای افزایش دایره نفوذ و تأثیرگذاری بر جامعه در راستای رهایی خود از خسران و زیان مبین و ظهور در نقش ربوبیت بهره گیرد

پژوهش حاضر قصد داشت تا با مراجعه به بخشی از منابع اندیشه اسلامی و قرآن به توصیف علوم رفتاری بپردازد. روش تحقیق در این پژوهش «توصیفی و تحلیلی» است ابتدا نگاهی به معنا و مفهوم رفتار شده و سپس با تحلیل آن در قرآن و اندیشه اسلامی علوم رفتاری استنباط ارائه شده است.

واژگان کلیدی: قرآن، رفتار اجتماعی، سیره ائمه